

MŪSU Lietuva

Jornal Lituanu «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR RESPONSAVEL
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
REDATOR: MONS. P. RAGAZINSKAS
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S:
AV. ZELINA, 515 - C. POSTAL 4118
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA 20,00

R. 748 (46)

SÃO PAULO — BRASIL — 1963 M. LAPKRIČIO MĒN. — NOVEMBRO 15 D.

XVI MEI. I

Kova del Capuavos — Kova tarp privatinės nuosavybės ir valstybinio monopolio

Siomis dienomis radijo pranešimuose ir vietinėje spaudoje įvykiai Capuavoje užima centrinę vietą.

Capuava daugelį metų buvo nereikšminga geležinkelio stotelė São Paulo-Santos linijoje, tarp Santo André ir Mauá. Bet prieš keleta metų, kaip visoje šioje zonoje, taip ir Capuavoje, pradėjo kilti įvairių rūšių industrijos pastatai. O ypač Capuava pagarsėjo ten pastatyto vardo refinarija, arba naftos valymo ir perdėbimo industrija. Per kaminus kyla nakties metu ugnies liežuviai yra matomi iš tolimų apylinkių. Ši refinarija buvo sukurta privačios iniciatyvos ir vietos kapitalo dėka.

Capuavos refinarija, tarp kitų, Petrobras, valstybės monopolizuotą refinariją, buvo pirmą vietą savo produkcija, pelnu ir tvarka.

Brazilijoje prieš keleta metų buvo suvalstybintos, parlamento nutarimu, nors labai maža balsų persvara, visos refinarijos. Kadangi monopolizuotos refinarijos viso darbo toli gražu neįstengia aprėpti, buvo leista ir privačiai iniciatyvai verstis šia industrija.

Privati iniciatyva visuomet geriau organizuota ir geriau gamina, Sukomunistintam Petrobras Capuava buvo rakštis akyje su mažiau privilegijų ir darbininkų produkcija daug didesnė už valstybinio monopolio tokias pat industrijas. Nutarė ją monopolizuoti. Bet reikėjo surasti priežastis. Ta priežastimi buvo išprovokotas komunistų ir politinių demagogų, dalies refinarijos darbininkų streikas. Streikas grynai politinis, nes visi darbininkų ekonominio pobūdžio reikalavimai buvo patenkinti. Kita dalis darbininkų pasilikę dirbti ir darbo eiga nesutrukdė. Bet monopolizavimo šalininkai norėdami greičiau duoti progos vyriausybei Capuavą monopolizuoti, išprovokavo kitose tos pat rūšies

industrijose solidarumo streiką.

Bet plačioji visuomenė, ekonominės ir kitokios organizacijos neliko abejingos. Iš įvairių Brazilijos vietovių siunčiamos vyriausybei protesto telegramos. Į privačios nuosavybės gynėjų eiles įsijungė ir akademinis įvairių miestų jaunimas. Čia kova eina vien dėl Capuavos refinarijos, bet bendrai yra ginamas privačios nuosavybės principas. Šiandien užpulta Capuava, kitą dieną toks pat smūgis gali būti nukreiptas prieš kitas industrijas. Todėl del Capuavos yra kova tarp privačios nuosavybės ir valstybinio monopolio.

Ekonomiškai pažangiausi kraštai yra tie, kur yra laisvė privačiai nuosavybei.

Savo metu, kai Anglijoje vyriausybė buvo darbo partijos rankose, buvo nacionalizuotos arba socializuotos didžiosios krašto industrijos. Bet ilgai netrukus toji pat darbiečių vyriausybė tas industrijas vėl į privačias rankas gražino, nes jų suvalstybinimas neapsimokėjo, sumažėjo produkcija ir išlaidos padidėjo. Vakarų Vokietijos monopolizuotus fabrikus irgi gražino į privačios iniciatyvos rankas. Pagaliau užtenka pavyzdžių pačioje Brazilijoje. Geležinkelio linija Centraldo Brasil, CMTC, Loide Brasileiro ne tik ką neišsiverčia, bet duoda fantastiškus nuostolius. Tuo tarpu tokios pat įmonės privačiose rankose duoda didelį pelną. Valstybė visada ir visur buvo ir liks blogas šeimnininkas. Ji niekada neišlaikys konkurencijos su privačia iniciatyva. Kodėl Sovietų Sąjungoj trūksta duonos ir būtiniausių žmonėms reikmenų? Užtat, kad nėra privačios nuosavybės.

Visoki monopoliai, kaip pavyzdžiui, Capuavos yra krašte ekonominio gerbūvio stabdžiai. Todėl nenuostabu, kad krašto patriotinė visuomenė išėjo kovon prieš monopolistines idėjas.

Kandidatai i prezidentus

Nors dar beveik dveji metai ligi respublikos prezidento rinkimų, tačiau yra keturi kandidatai parinkti. Pirmas jų buvęs prezidentas Juscelino Kubitschek; antras - Gua-

nabaras gubernorius Carlos Lacerda; trečias - S. Paulo gubernorius Adhemar de Barros; ketvirtas - finansų ministeris ir buvęs S. Paulo gubernorius Carvalho Pin-

PAULISTAI PAGERBIA CARLOS LACERDA

Lapkričio mėn. 15 d. anksti rytą išvyksta didelė karavana automobilių ir autobusų į Rio de Janeiro, kur įteiks Guanabaros gubernatoriui Carlos Lacerda São Paulo ponių pasiūtą Brazilijos vėliavą. Šiuo metu populiariausias politikas yra Guanabaros gubernatorius. Jei šiais metais būt riaktimai jo laimėjimas būtų užtikrintas.

REFINARIJOMS NELEIDŽIA STREIKUOTI

Refinarijos, kurios pradėjo dalinį streiką, kariuomenė užėmė jas kontroliuoti. Tik tada iš jų pasitrauks, kai bus baigti streikai. Šitas streikas, kaip kitos vietos yra minėta, buvo sufabrikotas Capuavos streikininkus paremti.

Sorocabanos geležinkelių linija jau kelinta diena streikuoja. São Paulo gubernorius nėra linkęs daryti nuolaidų nes šios linijos darbininkai palyginant su kitais, turi geras ekonomines sąlygas. Net žada geležinkelio kompaniją atiduoti į privačias rankas.

São Paulo prefektūros tarnautojai irgi ruošiasi streikan. Prefektas grasina imtis griežtų priemonių prieš streikininkus. Kol tęsis streikas sustabdys atliginimo pakėlimo studijas.

KOMUNISTINĖJE RUSIJOJE TIKĖJIMO PERSEKIOJIMAS DIDĖJA

Komunistinio savaitraščio «Ogmysk» pranešimu, policija konfiskavo tris tūkstančius kryželių ir daug šventų paveikslėlių vienos moters rezidencijoje. Laikraštis prideda, kad ši «nusikalstama» medžiaga Sovietų Sąjungon slapta buvo importuota. Tame pat savaitraštyje rašoma, kad buvo susekta dešimtis slaptų vienuolių, kurios ligoninėje Leopolis dirbo ir kartu slapta praktikavo religines praktikas. Šios vienuolės rinkdavosi viename apleistame

to. Carvalho Pinto remia dabartinę vyriausybę. Jam mažos galimybės yra laimėti. Bet vyriausybė yra suinteresuota, kad jis nutrauktų Carlos Lacerdai ar Adhemar de Barros balsus. Dabartinei vyriausybei iš visų priimtinausias, be Carvalho Pinto, yra Juscelino Kubitschek. Nė vienas šių kandidatų nelinksta Kubos ar Kremliaus linkui.

K. Adenauerio erai pasibaigus

Spalio 16 d. Bonnoje, Fed. Vokietijoje, parlamentui naujuoju antruoju pokariniu kancelieriu išrinkus ligšiolinį ūkio ministerį, vad. Vokietijos «ūkinio stebuklo» tėvą prof. Liudviką Erhardą, baigtas 14 metų trukęs kanclerio dr. Konrado Adenauerio valdymo laikotarpis. Pasitraukusį, ypatingai pokarinei vak. Vokietijai nusipelnusį ir didelių nuopelnų Europai bei visam pasauliui turintį valstybės vyrą pagerbė Vakarų pasaulio vadovai su JAV prezidentu J. F. Kennedy priešaky. Išskelti politiko nuopelnai, pripažinti, kad Adenaueris turi aiškia vietą istorijoje daugiau jis lygintas su kitu vokiečių politiku — Bismarku. Ligšiolinė Fed. Vokietijos vadovas bei jos prestižo pasauly atstatojas nusipelnė Europos apjungimo idėjai ir įvykdė istorinio masto aktą — suartė jimą su ilgamečio Vokietijos priešu — Prancūzija. Adenaueris su visa savo energija siekė Vokietijos apjungimo, bet jo valdymo metais tai neįvykdyta dėl pašalinių kliūčių ir čia primintinas sovietų atkaklumas ir su žmoniškumu nieko bendro neturį žygiai išlaikyti savo pozicijas, pokarinius laimėjimus bei grobius.

Vakarams suprantama, kad Adenaueriui pasitraukus iš valdžios sovietai laisviesiems Vakarams didžiai nusipelnusį valstybininką palydėjo ne draugiškais žodžiais, o «Pravda» spalio 14 d. pasitraukimą taip įvertino: esąs nepavykęs tarptautinės reakcijos planas vak. Vokietijai paversti tvirtu ve. Esą Adenauerio laikmečiu vokiečiai tesvajoję apie revanšistinius planus...

Pavergtos Europos tautos pasitraukusį kanclerį vertino kaip vyrą — valstybininką, kuris savo giliu išvalgumu suprato sovietų politikos klasę, jai neteikė pasitikėjimo ir kiekviena proga laisvąjį pasaulį įspėdavo — nepasitikėkite Maskva ir gerai apgalvokite prieš eidami su sovietais j bet kokius sandėrius. Pavergtieji vak. Vokietijoje Adenauerį laiko tvirtos anti-komunistinės laikysenos politikoje pavyzdžiu ir su giliu dėkingumu vertina buv. kanclerio pavergtiesiems — jo paties ar Fed. vyriausybės ar per paskirų kraštų vyriausybės — teiktą globą, moralinę bei materialinę paramą ir dažnu atveju reikštus simpatijos jausmus sovietų pavergtom tautoms.

Rasytojui Kan. M. Vaitkui - 80 m. Amz.

Žymiam senesniosios kartos rašytojui — beletristui ir poetui kanauninkui Mykolui Vaitkui spalio 27 d. sukako 80 m. amžiaus. Buvęs artimas Maironio bičiulis, Vaitkus, šian dien išikūręs JAV se, visus stebina nepailstama energija. Kasmet pasirodo Vaitkaus knygos ir jų laukiama dar daugiau.

Mykolas Vaitkus yra gimęs 1883 m. spalio 27 d. Gargžuose, Mokėsi Gargžuose, Palangoje, Liepijoje. Kaune mokėsi Kunigų Seminarijoje ir 1906-1908 m. lankė Akademią Peterburge ir Akademiją Inasbrucke (1908-1909).

Šalia kunigo pareigų, Vaitkus ilgą laiką buvo A. Jakšto bendradarbis Šv. Kazimiero Dje dirbo kaip leidyklos redaktorius. Metropolijos Ku-

vienuolyne, kur taip pat buvo antisovietinės propagandos medžiaga.

Štai kokia tikėjimo laisvė Sovietų Sąjungoje pačios komunistinės spaudos pranešimu.

nių Seminarijoje Kaune dėstė literatūrą ir Meno Mokykloje — religiją. Pirmieji su-kaktuvininke raštai paskelbti 1906 m. «Vienybėje». Jis plačiau reiškęsi nuo 1907 m. «Draugijoje», vėliau — «Vai-vorykštėje», «Viltyje», «Laisvėje», «Ryto» dienraštyje, «Židinyje» ir kt.

AMERIKOS VALSTYBIŲ ORGANIZACIJOS TARYBOS SUSIRINKIMAS

Ši taryba buvo įsteigta Punta Del Este 1960 m. konferencijos metu. Ji svarsto aktualius Amerikos valstybėms klausimus. Šiuo metu yra dažni Centralinė ir Pietų Amerikoje pavykę ir nepavykę perversmai. Taryba yra pasiryžusi sutrukdyti perversmų vykdymą, o ten, kur padaryti, stengtis atstatyti demokratinę tvarką. Šiuo metu perversmo pavojus graso Venezuelai. Taryba, kuri susirinks gruodžio 9 d. Vašingtone, rekomenduos praktiškas priemones, kaip apginti demokratinę santvarką.

Ar Kapitalistu Revoliucionierium Gali Vadintis 1963 m. Katalikas?

P. Dargintis, S. J.

Čia, Brazilijoje ir kitur daug kas kapitalizmą laiko privatinės nuosavybės, asmens laisvės ir demokratijos palaikytoju. Kapitalistai sukūrė didelę pramonę, didžiulius fabrikus ir pakėlė krašto gerovę bei pažangą. Kapitalistai esą tai darbštūs ir garbingi žmonės. Vengia kai kurių kapitalizmo klaidų, su darbininkais krikščioniškai besielgia, mėgsta save vadintis «krikščionimis kapitalistais» ar naujaisiais kapitalistais.

Tačiau daug kas kapitalizmą baisiai puola dėl jo daromų skriaudų ir neteisybų. Daug tokių yra ir katalikų tarpe. Ir kuo jautresnė jų sąžinė, kuo labiau pažįsta kapitalizmo vykdomas blogybes, tuo labiau kovoja prieš jį, ir bando jį pašalinti net revoliucijos keliu. Jie nori save vadinti «krikščionimis revoliucionieriais», ar tie siog revoliucionieriais.

— Rugs. mėn. antroje pusėje vak. Europos spaudoje pasirodė pranešimai apie Lietuvos Mokslų akademijos geologijos ir geografijos instituto ir tarpt. gos sovietų sekcijos bendrą kvietimą švedų, danų, norvegų ir suomių tyrinėtojams bendradarbiauti mokslui reikalams skirtame metraštyje «Baltika». Pirmajame metraščio tome bendradarbiauti jau sutikę švedų ir suomių mokslininkai, kituose laukiama dar danų, norvegų, olandų ir rytų vokiečių tautos. Medžiaga būsimai skelbiama ir anglų, vokiečių ir prancūzų kalbomis. Pagrindinė darbų tema: geologiniai ir geografiniai Baltijos jūros baseino tyrinėjimai (sovietai lietuvių institutą pakvietė politiniais sumetimais, matyti, siekdami pabrėžti tariamą Lietuvos savarankiškumą — E.).

Tad kyka klausimas — ar gali 1963 m. katalikas vadintis «revoliucionierium» ir socialiai susipratęs katalikas laikyti save kapitalistu?

Atsakyti į šiuos klausimus norime pagal Kat. Bažnyčios tiesas, jos socialinį mokslą ir sveiką galvosena. Čia pateiktos mintys tepadeda susivokti, kokia turėtų būti tokroji kataliko laikysena.

TOLI KAPITALISTAMS...

Pirmausia reikia aiškiai skirti vienas nuo kito: privat. nuosavybę, kapitalą, kapitalizmą ir kapitalistus.

Priv. nuosavybė buvo prieš kapitalizmą ir liks po kapitalistinės santvarkos pusbaišimo, nes ji yra prigimtinė žmogaus teisė, duota žmogui su pačiu gimimu.

Kapitalas buvo ir buvęs reikalingas moderniais laikais visoms dirbtuvėms, fabrikams ir kitokioms įmonėms įsteigti ir darbo eigas palaikyti. Tik kitas klausimas — kas yra to kapitalo savininkas ir kam turi priklausyti įmonės pelnas?

Demokratija yra tokia valstybės valdžios forma, kur valdo visą patį liaudis ir savo pačios, liaudies gerovei. Demokratijai kapitalistinė santvarka tikrumoje nėra palanki. Tik faktiškai — kad ir per visuotinius balsavimus — valdžia savo rankose laiko kapitalistų grupės dėka savo ūkinio ir socialinio svorio, ypatingai Lotynų Amerikos kraštuose.

Kapitalizmas pirmiausia suprantamas, kaip ūkinė socialinė santvarka, kurioje santykiai tarp kapitalo ir darbo yra tvarkomi laisvai sudaryta algos sutartimi. Ta prasme Bažnyčia nelaiko kapitalizmo blogu ir jį nesmerkia.

São Bento Varpai

V. Ališas

Tu taip liūdnei kalbi — su meile ir skundu —
Vos pasakot imi pro tėviškės laukus.
Ak, koks tasai daugus ten giedras ir gražus,
Ir koki ten žiedai ant irstančių krantų!

Mėnulio sidabro melsvuojantys miškai
Lyg rūstūs milžinai toj pasakų šaly.
Bet ne: jie švelnesni rasotam svaiguly,
Neg varpas kurį ten dejuojant palikai...

Ir toji vandeny bežodinė daina,
Gadynės tremtinių pasiekianti ausis.
Jei ten kas vakarais jos kartą paklausys —
Krūtinėj tilsia tuoj senoji aimana.

O dienos tolimos! Kasdien gražesnės jūs!
Pagaunate dažnai, kaip karštas sūkurys
Ir nešat per alpias atogrąžų naktis
Į tėviškės laukų tuos irstančius krantus...

Tačiau gyvenimo praktikoje kapitalistinė sistema suteikė kapitalui pirmenybę prieš darbą. Ji įgėdino kapitalo savininkus dėka ūkinės ir socialinės galios valdyti, o dažnai ir sauvaijauti bei išnaudoti darbininkus ir silpnesnius visuomenės sluoksnius. Kapitalistinė dvasia neprisiima jokios laisvos konkurencijos kontrolės ir darbininkų laiko lygiai kaip ir mašiną — tik grynai priemone pasiekti pelnui. Ji pelną ir malonumus bei medžiagą — pinigus praktiškai pastatė aukščiau už darbo žmogų.

Todėl popiežiai nuo Leono XIII laikų (enciklika «Rerum Novarum» 1891 m.) niekada palankiai nekalba apie kapitalizmą ir skelbia jį pridariusį daug negerovių ir dėlto reikalingas gilių reformų.

Mūsų laikais įvairias kapitalizmo klaidas pataisyti bando dalis kapitalistų. Jie ir ki-

ti tokią taisyti kapitalistinę santvarką vadina neoliberalizmu, neokapitalizmu ar naujuoju kapitalizmu. Neokapitalistai skelbiasi atsižvelgiantį bendro darbo ir palankią žmoniškumą santykius su darbininkais. Juos nelaiko grynom gamybos priemonėm, bet žmoniškumą esybėm.

Tačiau bendrai įmant, ir tie neokapitalistai gerina darbininkų padėtį ir žmoniškumą elgiasi su jais tik pačių darbininkų sindikatų bei valdžios priversti arba dėl supratimo, kad tai vienintelė priemonė dabar pakelti savo įmonės gamybą.

Ir kapitalistai, jeigu jie nori vadintis krikščionimis, turi laikytis Kristaus ir Bažnyčios mokslo. Tačiau ir neokapitalistai labai toli nuo Kat. Bažnyčios socialinio mokslo reikalavimų, kad įvykdytų pilnai socialinį teisingumą, t. y. kad darbininkų klasė tu-

rėtų panašią ūkinę ir socialinę padėtį, kaip darbdavių sluoksniams, kad kiekviena įmonė būtų darbo bendruomenė, kurioje pinigų savininkai — kapitalistai bendradarbiauja savo kapitalu, inžinieriai, technikai ir administratoriai — savo mokslu ir patyrimu, o darbininkai savo išpildomuoju darbu.

Ir dar toliau jiems nuo kito popiežių teigimo, kad reikia palengva įgalinti darbininkus dalyvauti įmonės pelno valdyme ir nuosavybėje. Juk iš tikrųjų darbininkai ir tarnautojai taip pat yra protingi žmonės, daugiau ar mažiau nusimaną įmonės reikaluose, suinteresuoti jos eiga ir stipriai nuo jos priklausomi. Kodėl tad nesuteikti jiems palengva teisės dalyvauti įmonės valdyme, jų atstovus įsileidžiant į įmonės tarybą, kuri parenka ir kontroliuoja įmonės direktorius, vedančius visa įmonės gamybą ir apyvartą?

Juk darbininkai ir tarnautojai taip pat labai daug prisideda prie fabriko ar kurios kitos įmonės gaunamo pelno ir nuosavybės padidinimo, kaip ir kapitalo savininkai pateikiamom mašinom, žaliavom energija ir t. t. Užtat ir jie turi tikrą teisę, be gaunamos algos, į pelną ir įmonės nuosavybę. Be abejo, kapitalo savininkai, akcininkai turi būti atlyginami, už savo santau pas pateiktas įmonėje dirbančiųjų naudas, tam tikru nuosimčiu, kai ir kiti kapitalo, pinigų skolintojai iš pelno, kapitalo savininkams priguli tam tikras priedas už pinigų nuostolio riziką, o darbininkams ir tarnautojams — už jų įdėtas pastangas, rūpestingumą, uolų darbą irgi turi tekti proporcinga pelno dalis!

Štai prieš mane ant stalo guli brazilų ir amerikiečių privačių įmonių vadovai studijų dienų rezoliucijos, ir seminaro įvykusio š. m. spalio

(pabaiga 3 pusl.)

Jurgis Jankus

Dubenėlis

(baiga)

Senelė apie jį visiškai nepagalvojo, išbėgdama į daržą, ir paliko ant stalo krašto. Gintutis pakelia jį, apverčia, pasižiūri į dugną ir vėl pasitato. Staiga jis nusišypso. Jis net sukrežena plonu balseliu. Taip, jis sukals visas tas viutes gilyn, ir senelė turės gerai paieškoti, kol jas ras. Tai nebus riešutų ieškojimas, kai jų pilna asla prisklinda. Su gudria išdaviko šypsena dar pasiklauso. Kad tik senelė neateitų! Bet nei Peilis tebegirdėti gurgk, gurgk, gurgk! O, kad senelė dar turėtų didelę, didelę krūvą lapų ir piaustytų, kol tik jis visas sukals. Paskum jis pasakys:

— Va il nelasi.

Valandėlę vaikas susikau-

pią, pakelia plaktuką virš galvutės ir, nutaikęs į artimiausią vinutę, paleidžia jį žemyn. Atsitinka tai, apie ką vaikas visiškai nebuvo pagalvojęs. Dubenėlis šaižiai džergė teli, kelios baltos šukelės, šoktelėję į šalį, išsisklaido apie plaktuką, o pats dubenėlis persiskiria į dvi dalis ir nuvirsta į abu šonu ant stalo.

Akimirkniu per vaiko širdelę nubėga skaudus šiurpas. Jis junta, kad atsitiko kažin kas baisaus, ir sėdi ant stalo apstulbęs, nejudėdamas. Paskum staiga griebia abi dubenėlio puses ir spaudžia, aistringai spaudžia vieną prie kitos. Jo širdis, visi menkūčiai šanariai pritvinsta jėgos ir virpančio karščio, nuo kurio galėtų sutirpti porcelianas ir susilydinti tvirtai, tvirtai.

Banienės ausis pasiekia tas gaisrus tarkėtelėjimas, ir jį pagalvoja, kad Gintutis bus ką sudaužęs. Ji neskubėdama padeda į šalį lapų sauja ir su peiliu nubraukia supiaus tytus nuo slenkščio ant stalo, rodos, nieko nebuvo, ir ji keldamasi garsiai pasako:

— Ar tik ne langą būsi iškūlęs?!

Ir tik trobos duris pravėrusi viską pamato. Stalas pilnas šukių (jai taip nuostabiai daug pasirodė!), o vaikas, visas drebėdamas ir pabalęs, spaudžia vieną prie kitos dvi dubenėlio puses.

— O, kad tu sudegtum kur!

— sukeikia ji gaisru balsu

Vaikas krūpteli, jis tik dabar pamato senelę, skubiai per sienkštį žengiančią.

Jis tik vieną pajunta tikrai ir giliai: jis turi bėgti. Stumia nuo savęs dubenėlio šukes kaip karštą, deginantį daiktą, vikriai stojasi ir bėga, bet ko-

jos susipina marškinėliuose, nepataiko ant kėdutės ir, plačiai rankutes išskėtęs, tylus, be jokio šauksmo krinta ant aslos, nosele paaria drėgną žemę ir valandėlę guli nejudėdamas, rankutes plačiai išskėtęs, lyg panoręs visą žemę apkabinti.

Ir Banienė nebesusivokia. Jos galvoje tebestovi padrikos ant stalo išmėtytos šukės, bet ji žiūri į viduasly gulintį sūnaitį. Ji ką tik turėjo staigų norą jį primušti, taip primušti, kad menkai gyvybės terodytu, bet, kai dabar jis taip nežmoniškai nukrito, jai į galvą šoka bailsi, už visas kitas baisesnė, mintis, ar jis tebėra gyvas. Ir ji pirmiausia skuba pakelti vaiką.

— Dieve tu mano! — kaip nuolankiausios maldos žodžius šnabžda senutė, mazgodama vaiko burnutę ir stengdamasi sulaikyti kraują. Ir vaikas ne verkia. Jis tik dreba ir tyliai

kūkčioja.

Paskum ji atsisisėda ant suolo ir be žodžio, be minties tyliai ir ilgai supuoja apglebusį sūnaitį. Ji negalvoja, bet jaučia, lyg ką tik buvo atėjęs kažin kas svetimas ir norėjo iš jos atimti tą švelnią, šiltą, gerą būtybę.

Ir kai vaikas ima šnarpšti ir per miegus keletą kartų krūpteli, ji atsargiai paguldo jį į lovytę, surenka baltas šukes, suvynioja jas į skudurą, atsirakina skrynį ir giliai paslepia jas po prieskryniū.

Ji jaučia, kad sudužo didelę brangenybę, apie kurią kalbėti žodžių trūksta, visas pasididžiavimas ir jos pačios gyvenimo dalis, ir širdis su dreba pagalvojęs, kad galėjo dar daugiau sudužti. Bet to neturi niekas, niekas žinoti, ir ji, paėmusi ražą ir sauja pelenų, ima naikinti nuo aslos kraujo dėmes.

(pabaiga iš 2 pusl.)

mėnesyje (atspausdintos dien raštyje «O Estado de S. Paulo» 20 X.) Tose rezoliucijose nėra vieno žodžio, kad visų įmonės žmonės sudaro vieną darbo bendruomenę ar kad darbininkai turėtų tam tikru budu dalyvauti įmonės valdy me. Tik patariama skatinti darbininkus pirkti savo įmo nės akcijas. Bet su viena ki ta akcija darbininkų balsas visuotiniame akcininkų susi rinkime tik lašas jūroje! Taip pat nei vieno žodelio apie tai, kad privatinės įmonės tu rėtų tarnauti bendrajai kraš to gerovei. Nėra nieko nei apie brolišką pagalbą atsili kusiems kraštams.

Tiesos vardan reikia pripa žinti, kad aukštai išsivysčių sių valstybių kapitalistai la bai išnaudojo atsilikusius kraš tus, padarė juos priklausomus nuo savęs ar net ūkiškai pa vergė juos. Tai ūkinis imperi alizmas ir kolonializmas.

Taigi — kapitalizmo dvasia dar nepasi keitė. Su visa administra cijos, žmonių valdymo ir ga mybiaės technikos pažanga ji ir toliau pelnų produkciją ir medžiagą laiko aukščiaus ių dalyku. Anot Pijaus XII žodžių per 1955 m. Kalėdų sveikinimą, «matyti išgany mą vien produkcijos padidi nime — tai yra gal vieninte lis mūsų industrialinio am žiaus burtas, supersi tija. Bet jis daugiau pavoj ingesnis, nes laiko negalimo mis ūkinės krizes, nešančias su savimi riziką atkritimo į diktavūras, oligarkines, fašis tines ar komunistines.

Išvadoje pripažįstame, kad kapitalizmas nėra vidujinai blogas ir yra daug gero pa daręs, kad kapitalistų tarpe yra gerų žmonių ir katalikų, atliekančių savo socialines pa rias darbininkams ir no

rinčių pagerinti kapitalistinę tvarką. Todėl teoretiškai i mant, tokie katalikai gali ir 1963 m. vadintis «neokapita listais» ar tiesiog kapitalis tais.

Bet dabartynėje padėtyje, kai kapitalizmas yra pridaręs tiek blogio ir dabar jo ir klai dų tiek tebedaro, kai jis mū sų tarpe tiek nekenčiamas ir nėra pakeitęs savo kapitalis tinės dvasios — tai 1963 me tų katalikui vadintis kapitalis tu yra neišmintinga ir nepatartina. Tiek kapitalizmas, tiek neokapita lizmas neišreiškia Kristaus skelbiamų tiesų ir neatitinka Katal. Bažnyčios socialinio mokslo.

KATALIKAS IR REVOLIUCIJA

Kai tiek blogo yra dabarti nėje kapitalistinėje santvarko je, tai daugel net katalikų klausiasi savęs, — ar nerei kėtų prisidėti prie revoliuci jos paruošimo, kuri ją nu verstų Tačiau ar katalikas gali būti revoliucionierium?

Pirmiausia tai priklauso nuo to, kaip kas supranta «revo liuciją». Dažniausiai laudis ją supranta, kaip ginkluotą žmonių sukilimą pašalinimui ku ios valdymo formos ir at gyvenusiu senųjų struktūrų. Revoliuciją įsivaizduoja, kaip ginkluotą karių ar civilių su kilimą ar civilinį karą, lydi mą prievartos, netvarkos gra sinimų ir žudynių.

Mokytesni, pažangieji revo liuciją norėtų suprasti, kaip radikalų, griežtą ir staigų pakeitimą dabartinių ūkinių socialinių ir politinių struktū rų ar institucijų pakeitimą vi sai naujom.

Kai kurie kalba apie «krikš čioniškąją revoliuciją» — nuo dabartinės tikrovės perėjimai į geresnę, iš netobulų tradici jų ir formų veržimąsi į tobu lesnes, sugrįžima (re volver)

Nuklydes Svetimos Dienos Šešėliu

Giliausiam šaltinin palinkęs iš tyko,
Klausiausi, ką sneka man amžių versemė.
Toli mano žemės diena pasiliko,
Nutilus lyg vienišo paukščio giesmė.

Gal būt toj gelmėj dar aš saulę išvysiu,
Gal būt ten man šviesiausios žvaigždės spindės, —
Ne mano diena, pakščių kelias didysis
Kalbės man išklydusiam žodžiais širdies.

Su dundesiu kildamos bangos nuo marių
Sugriovė palaimą pakrančių šventų.
Dar trykštą man žiezirbos giedro gintaro,
Dar, rodos, į skaidrią jų ugnį krentu.

Iš žemės našiosios lemingai išrautas,
Nuklydau siaubingojo tvano banga:
Pakildamas, krįsdamas neša ją srautas,
Tartum slaptingo sprendimo ranka.

Sugrįžki skamba klystantis erdvėse aidas.
Sugrįžki išgirst savo žemės dainos.
Bet aš be versemės, be šaknų ir palaidas
Nuklystu šešėliu svečiosios dieaos.

prie pirmykščio šaltinio-žmo niškumo, Dievo.

Bendrai kalbant, Kat. Baž nyčia nepasmerkia revoliuci jos, kaip tokios, net staigos, ginkluotos, kaip ji nepasmer kia gynimosi ginklu nuo už puolėjo net ji užmušant, ar teisingo apsigynimo karo. Ga li būti teisėtų revoliuci jų prieš tironiškas valdžias.

Tačiau ji turėtų išpildyti visą eilę sąlygų kurių svarbiausios, kad naudojamos prie monės būtų leistinos ir ne vi dujinai blogos, kad neatneštų bendruomenei daugiau blogio kaip pataisyti norimosios, kad kunigijos ir Kat. Akcijos da lykas yra skelbti meilę ir vie nybę: o ne klasių neapykantą.

O tos sąlygos retai kada visos gali būti išpildytos. To dėl popiežiai: Pijus XI, Pijus XII ir Jonas XXIII niekada nė žodeliu neskatino revoliu eijos keliu nuversti «nepa kenčiamą ekonominį despo tizmą», oligarkines klases ar anksčiau buvusios bedievis kos kairios Meksikos ir da bartinės komunistinės val džios.

Taip pat, jei tokioje Brazi lijoje ar Argentinoje prasidė tų revoliucija, tikriausiai įvyk tų pilietinis karas, į kurį tuoj įsikištų pašalinės valstybės. Tai išsautų tikrą karą, gal net atominį, su savo neišsa komais nuostoliais.

Be to, jei dabar katalikai

dėl savo nejudrumo, apsilei dimo ar nesąmoningumo nesu geba pasipriešinti ar teigia mai paveikti dabartinę san tvarką, tai kaip jie sugebės apvaldyti išsijudinusias revo liucionieriškas mases? Revo liucijai tikriausiai paims va covauti ir ja pasinaudos ko munistai, kurie yra puikiai organizuoti ir visokeriopai iš užsienio remiami. O komunis tinėje santvarkoje modernioji vergovė tikrai yra blogesnė už kapitalizmo negeroves! Net taiki socialinė revoliucija dėl jos vadovų neišmintingumo, neprityrimo ar vidujiniu sa vo veržlumu gali pavirsti į radikalią, kruviną revoliuci ją. Taip įvyktų greičiausiai Brazilijoje, jei kiltų revoliu cija.

Todėl katalikui galėtų būti leista vadintis revoliucionie rium tik labai aiškiai išsireiš kiant, kad revoliucija jis su pranta teisėtą maištavimą ar savo įsitikinimą apie neatidė liotiną būtinumą pagrindinių, struktūrinių reformų.

Šiaip dabartinėse sąlygose Brazilijos ir kitų Lotynų Ame rikos kraštų 1963 metų katali kui vadintis revoliucionie rium būtų neprotingumas, klaida ir nukrypimas. Neapsi moka tai dėl žodžio skambu mo ar patikimo palyginti ma žom komunistinėm grupėm.

Katal. Bažnyčia yra už e v o l i u c i j a — už gyvybi nę raidą ir palaipsnišią išsi vystimą. Popiežius Jonas 23- čias rašo enciklikoje «Pacem in Terris»: — «Teprisimena jie, kad pagal gyvybią būti numą viskas auga palaips niui. Taip pat ir žmogiškosio se institucijose nieko negali ma atnaujinti, bent tik vei kiant iš vidaus, žingsnis po žingsnio. Jau Pijus XII pas kelbė: Ne revoliucijoje yra iš ganimas ir teisingumas, bet

(Nukelta į 4 pusl.)

Iš Istorinės Tolybės

IŠ PANEVĖŽIO PRAEITIES

Dr. V. Sruogienė, «Karys», 1958 m. Nr. 7

Panevėžys jau buvo žmo nių gyvenamas proistorės lai kais, gal prieš 3–4 tūkstan čius metų.

Užtenka mesti žvilgsnį į M. Gimbutienės, J. Puzino ar cheologinius tyrinėjimus — Panevėžio apylinkių vardai tebemirguliuoja Panevėžio mu ziejaus archeologijos skyrius turėjo apšaliai iškasenų iš Ro zalimo, Rimaisių, Šmilgeių ir daugelio kitų vietovių.

PANEVĖŽYS — DIDŽIOSIOS LIETUVOS KUNIGAİKŠTYS TĖS MIESTAS

Pirmosios istorinės žinios apie Panevėžį siekia 14 jį am žių, Vytauto Didžiojo laikus, kada Lietuvos valdovas po žygio į Krymą buvo atsigabe nęs į Lietuvą karaimus ir juos apgyvendino Trakuose. Panevėžy ir kt. Toji tautelė, gimininga turkams, per šimt mečius ramiai sau gyveno

Lietuvoje, vertėsi amatais ir daržininkyste ir lygiai tose srityse kaip ir savo lojalumo požiūriu visad buvo pavyz dinga.

Tos seniausios žinios liečia tik Senąjį Panevėžį, jo sena miestį 1568 m. čia buvo per kelti pavieto teismai, prieš tai veikę Upytėje, vėliau Kre kenavoje.

Prie pat Panevėžio, ties wie ta, kur Juosta įteka į Nevė žį, yra dideli kapinynai — ten yra rastos 16 jo amžiaus mo netos (Livonijos ordino, 1535 m estų vyskupų pinigai ir pirmosios 16 jo amžiaus pu sės Lietuvos pinigai) Manoma, kad čia buvę maro laukų kapai. Ten pat esą pilkapiai siekia proistorės laikus.

16 jo amžiaus pabaigoje pradėjo kurtis Naujasis Pane vėžys, kairiajame Nevėžio krante. Kada atsirado pirmo ji bažnyčia Senamiesty — ži

nų nėra, spėjama, kad gali būti dar 15 me amžiuje. Para pija čia išsilaikė iki 18 jo am žiaus pabaigos, kada ji tapo perkelta į Naująjį Panevėžį. Gyvenimas čia buvo organi zuotas, gyvai kunkuliavo. Iš apylinkių rinkosi bajorai į teismus, į karo pratimus, į muges.

1601 m. bendras Didžiosios Lietuvos Kunigaikštijos ir Len kijos seimas Varšuvoje pave dę Upytės seniūnui pastaty dinti Naujajame Panevėžyje namus teismui 1614 m. Jaro šius Valavičius pastatydino mūrinius namus kalnely prie Nevėžio — čia vykdavo teis mai, buvo laikomas archyvas, o taip pat ir kalėjimo bokš tas talindavo nusikaltėlius, kurių, tiesą pasakius, nedaž nai ten pasitaikydavo Turi momis žiniomis tų teismų na mų griuvėsiai dar teberio gso jo 1865 m.

1704 m. Didžiojo Štaurės karo metu, kada Švedijos ka ralius Karolis XII ir Rusijos imperatorius I buvo pavertę Lietuvą karo lauku, ties Pa

nevėžiu įvyko kautynės tarp švedų kariuomenės, vadovau jamos generolo Leovenhaup to ir veikusios iš vien su Pe tru I Lietuvos kariuomenės, kurios priešaky stovėjo etmo nai Oginskis ir Vyšnioveckis (pastarieji figūroja Balio Sruogos dramoje «Kazimieras Sapiega») Per tas kautynes švedai atėmė iš Oginskio svar būs dokumentus, jų tarpe Di džiojo Lietuvos Kunigaikščio ir Lenkijos karaliaus Augusto II ir Petro I slaptą sutartį prieš švedus.

1775 m. Bernatonių seniū nas Kristupas Dombskis įkur dino Panevėžy vienuolius pi jarus, kurie, konkuruodami su jėzuitais, čia įrengė savo lai ku garsiąją mokyklą (szkola podwydzialowa) Dombskis pi jarus globojo ir dosniai juos aprūpino.

1782 m. buvo perkelta para pija iš Senamiesčio į Naująjį Panevėžį. Šv. Kazimiero ko plyčios prie Vilniaus katedros klebonas Mikalojus Tiškevi čius pastatydino bažnyčią Nau jajame Panevėžyje ir liepė

iškirsti girią tarp Senojo ir Naujojo Panevėžio (įdomu pa žymėti, kad Vabalninkų, toji žalioji giria, kuri yra išlikusi iki mūsų dienų, tada buvo dar mižiniška, žmogaus rankos beveik nepaliestas miškų ma syvas, kuris nuo amžių sky rė lietuvius nuo latvių). Anais laikais ji siekė Panevėžį. Pa minėto čia kunigo Mikalojaus Tiškevičiaus atminimui vienas Panevėžio priemiestis dar Ne priklausomybės laikais vadi nosi Mikolajevu.

MERDĖJIMAS PO RUSŲ OKUPACIJA

1797 m., po Lietuvos ir Len kijos padalijimų, kada mūsų se įsiviešpatavo rusai, Pane vėžys buvo priskirtas prie Vilniaus vietininkystės kaip Upytės apskrities miestelis. 1797 m. jisai prijungiamas prie naujai sudarytos Lietu vos gubernijos, o nuo 1842 iki 1915 m. ilgai skurdo kaip Kauno gubernijos provincinis apskrities miestas.

(B. D.)

JAUNIMO AIDŲ REDAKCIJA: Julija ir Irenė Jurgelevičiūtės, Lucia Jodelytė, Irena Šimonytė, Vincas Tubelis

Religijos Tiesoms Prisiminti

(Iš maldaknygės «Buk mums Malonus»)

Švenčiausias Sakramentas yra tikras Kūnas ir kraujas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus duonos ir vyno pavidaluose.

V. Jėzus įstatė Švč Sakramentą kai per Paskutinę Vakarienę paėmė duoną, palaimino, laužė ir davė apaštalams. tardamas: «imkite ir valgykite, nes tai yra mano Kūnas.» Paskui paėmė taure vyno palaimino, davė apaštalams ir tarė: «gerkite iš jos visi, nes tai yra mano Kraujas. Tai darykite man atsiminti.» Žodžiais: «Tai darykite man atsiminti.» Jėzus davė apaštalams galia duoną ir vyną paversti jo švč Kūnu ir Krauju. Iš apaštalų paveldėjo tąją galią vyskupai ir kunigai. Jie ją vartoja per Šv. Mišias kai at duonos ištaria V. Jėzaus žodžius: «Tai yra mano Kūnas», o ant vyno «Tai yra mano Kraujas.» Kunigui ištarus tuosius žodžius, duona ir vynas pavirsta V Jėzaus Kūnu ir Krauju, o duonos ir vyno pasilieka tik pavidalai. Pavidalais vadiname tai, ką ma-

tome akimis ir patiriame kitomis — jūslėmis: dydį išvaizdą, spalvą, skonį, kvapną ir pan.

V Jėzus yra visas tiek duonos, tiek vyno pavidaluose ir taip pat kiekvienoje duonos ar vyno pavidalų dalelėje. Čia yra nelyginant kaip su saule, kuri būdama beveik pusantro milijono kartų didesnė už žemę, šviesdama dangaus platybėje, atspindi ne tik jūros vandenyje, bet ir kiekviename klanelyje, ir net rasos lašelyje.

Žinodami kad V. Jėzus yra švč Sakramente, mes turime jį lankyti ir garbinti. Garbinant priklaupama vienu keliu, jei švč Sakramentas uždengtas, ir atsiklaupama abiem keliais, jeigu jis išstatytas. Dažniausiai vartojame jį švč Sakramentui garbinti maldelė yra ši: «Garbė švenčiausiajam Sakramentui, Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties, tikrajam Kūni ir Kraujui, dabar ir visados ir per amžius, Amen.

MŪSŲ PASAKOS

M Valančius

Melagelis

Mikučio tėvai buvo neturtingi, bet didžiai gerizmonės. Vos dešimtus metus pradėjo

(Atkelta iš 3 pusl.)

gerai rikiuojamoje evoliucijoje.»

Bet jei augalui jo vegetacijos eigoje trūkstų savu laiku trąšų, lietaus, apkarpyimo ar kitokios priežiūros, paskui jau pervėlu. Jis neneša laukto vaisiaus ar žūsta. Panašiai ir visuomeninės raidos procesas turi būti tuo pačiu laiku palapsniškas ir atitinkamai greitas, visuotiniškas. Katalikų Bažnyčia reikalauja ir vidutinio, dvasinio pasikeitimo ir struktūrų reformų. Tai turėtų žinoti ir visas išvadas pasidaryti kiekvienas katalikas, konservatorius, kapitalistas ir jų organizuotos grupės. Kitaip piktžolės juos nustelbs ir grasys pražūtimi.

Pagal P. B de Margerie «Rev. Eccles. Brasileira», setem; paruošė P. D.

siam Mikučiui jie liepė galvijus ganyti.

Kartą Mikutis suleidęs veršelius į kiemą, įkišo galvą į trobą ir sušuko: «Mergelės, jaunų — svečių atėjo!»

Trys seserys, jau pilnos mergelės, tą išgirdusios — viena griebė šluotą, ir šlavė trobą, antroji galvą šukavos, trečioji, išokus į kamara, geresne jupele vilkosi. Visos žvilgtelėjo į veidrodį ir pasitaisiusios laukė svečių įeinant. Bet nesulaukdamos išėjo į lauką ir pamačiusios besijuokiantį Mikutį, paklausė: «Kamė tie svečiai?» Šis rodydamas veršelius sako: «Na, juk šie gyvulėliai niekuomet čia nebuvę, todėl jie svečiai.»

Tat išgirdusios mergaitės grįžo į trobą, lyg musę kandusios

Kitą kartą, šeimynai žardyne šieną vartant, atsprukęs Mikas sušuko: «Ugnelė dega, ugnelė dega» — «Kamė?» — «Namie». Tuoj visi keliaklups ta skubėjo namo ir rado ug-

nelę daubai ant girnų kulio besikurenant Matydami apgauti, norėjo Miką sugrobt, bet šis, pro dureles iššokęs, vien juokėsi.

Dar kartą sutikęs bevažiuojančią moteriškę, sušuko: «Motin, motin, tekiniai sukasi!» Ši tuojau sustojo, išsiriti iš ratų ir žiūrėjo, kas darosi jos tekiniuose. O Mikas juokdamasis sako: «Dabar sustojo ir nebesisuka» Moteriškė nuspjovė ir vėl įlipo į ratus.

Nors visi žinojo Miką gebant apgaudinėti, tačiau visuomet jam klojos apgauti. Kartą dienos vidury, visiems bevalgant įėjo Mikas, tarsi persigandęs, ir sako: «Saulė aptemo, saulė aptemo.» Visiems išėjus stebėti Mikas paaiškino: «Nugi ar nematote! Debesis užslinko, saulė ir nebešviečia kaip reikiant.»

Mikas tapo visiems žinomas melagelis. Juo niekas jau nebetikėjo.

Ganydamas galvijus Mikas kartą pamatė vilką; vilkas buvo įsisukęs į jo bandą. Mikas pagelbos šaukė, bet vildamiesi jį meluojant niekas nebėgo gelbėti. O vilkas vienai karvei rieta išplėšė, paskui, paploves veršį, nusi-vilko.

Nuo tos dienos Mikas liovėsi melavęs.

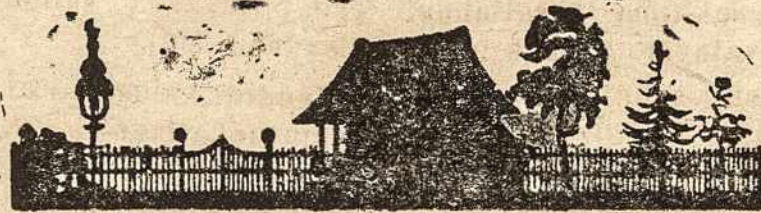

Malda

Duok man melstis ir melstis karštai
Už savo kaltes atgailoti;
Lėkt mintimis kur balti angelai
Tavieji kareiviai sparnuoti.

Duok meilės, o meilės visiems:
Kiekvieną šioj žemej mylėti,
Nes teišliedamas meilę žmonėms
Galiu ją Tau ištesėti.

Laimink Dievuli, palaimink veiksmus,
Kad juos Tavo garbei aukočiau;
Jei nepatinka, niekais versk visus:
Svarbu kad Tavęs nenustočiau.

Dinas

JUOKAI

NE JIS VIENAS KALTAS

Mokytojas supykęs barą mokinį:

— Tavo šitas namų darbas baisus. Nesuprantu, kaip vienas žmogus gali pridaryti tiek klaidų?

— Aš ne vienas ir dirbau, — teisinasi mokinys, — Man ir tėvas padėjo.

TIKRAS

Nuėjęs į galeriją pirkti paveikslą žmogus klausia:

— Ar tas Van Gogo paveikslas tikras?

— Tikras, tikras! — sujunda pardavėjas. — Tai jo pirtinis darbas.

SUSKAIČIAVO

Sūnus prisipykęs prašo tėvą pinigų į kiną. Tėvas ir šiaip sukosi ir taip, bet pagaliau tarė:

— Gerai, duosiu, jei atsakysi į vieną klausimą.

— Gerai, — sutinka sūnus.

— Tai pasakyk kiek lapų yra ant to medžio palangėje?

— Trys tūkstančiai du šimtai keturiasdešimt penki, — greit atplilia sūnus.

— O iš kur tu žinai?

— Tėveli, tai jau yra antras klausimas. O aš turėjau atsakyti tik į vieną.

kė, saulė kėlė ir surinko — (rasa).

Šulinis be dugno — (žiedas).
Aukšta pana pipkę rūko — (kaminas).

DAINUOKIME!

Vasaros Naktys

Ramios malonios vasaros naktys
Medžio užmigęs nejuda lapas
Viskas nutilo, viskas nurimo
Vienos tik žvaigždės mirkčioja, dega.

Ramios vienodos magiška jėga
Migdote gamta saldžia svajone
Kam gi nemigdot mano troškimų,
Ko man taip liudna, ko man taip ilgu.

Noris apimti visą pasaulį
Noris mylėti Dievą augščiausią
Noris pasiekti amžiną grožį
Ko gi taip liudna, ko gi taip ilgu?

Lietuvi
Klauskite ir remkite

LIETUVISKA PROGRAMA

kuri yra transliuojama kiekvieną sekmadienį, 14 val. per RADIO NOVE DE JULHO, trumpomis 31 metro bangomis.

Patarimus, aukas siųsti šiuo adresu. Mons. P. Ražin kas, caixa Postal 4118. São Paulo.

FABRICA DE MALHAS

Petras Šukys

gamina meniškus ir stiprius megstinukus, rubelius naujagimiams ir kit.
Rua Jundiapéba, 45, Fone: 63-4258 Vila Zelina (arti R. Ibitirama ir Av. Zelina).

MALONI ŽINIĄ LIETUVIAMS

LIETUVÉ ADVOKATÉ IRENE GRITÉNAS DUOD NEMO KAMAI JURIDINES INFORMACIJAS SAVO TAUTIEČIAMS

IRENE GRITÉNAS
Advogada

ESCRITÓRIO
Praça da Sé, 323 - 10 - c/101/102
Fone 33-9951

RESIDENCIA
Rua Coelho Neto, 281
Fone: 63-3697, V. Prudente

Escritório Contábil Vila Zelina S/C Ltda.

(REGISTRADO NO C.R.C.)

RAPIDEZ — HONESTIDADE — PREÇOS MODICOS

Horário: das 8 às 19 horas

Aberturas de firmas - Encerramentos de firmas - Transferências de firmas - Contratos na Junta Comercial - Distratos na Junta Comercial - Registros de firmas na Junta Comercial - Escritas com contabilidade em geral - Escritas fiscais em geral - Contratos de locações - Cartas de fiança - Seguros de fogo - Seguros de acidentes - Requerimentos em geral - Defesas e recursos

PRAÇA SÃO JOSÉ DOS CAMPOS, 8 - SALAS 1 E 2 -
FONE: 63-6005 - VILA ZELINA - SÃO PAULO

Gera kokybę, pigiau kaip kitur, greitas įteikimas, mandagus patarnavimas tikrai

ANTANO PAVILONIO

INDUSTRIA DE ARTEFATOS PLASTICOS
"PAVILONIS"

Rua Prof. Gustavo P. de Andrade, 884 - 902, caixa postal 4118 - Vila Zelina, Tel. 63-4130 São Paulo;

Čia yra didžiausias pasirinkimas, dideliais ir mažesniais kiekiais, įvairiausių rūšių ir spalvų guzikų ir lietsargiams dalių.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRÓN vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui
Atėikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

Casa Sprindys & Cia.

PÇA. S. JOSÉ dos CAMPOS, 1 - V. ZELINA - TEL. 63-5915
Geležies isdirbiniai ir dažai viskas elektros įrengimui namu reikmens ir zaislai, įvairiausios devanos visoms progoms;

ESCRITORIO CONTABIL NASCIMENTO

Irmãos Nascimento

REG. C.R.C. SP. Nro 1.424

Atlieka firmų atidarymus, perleidimus, komercines ir industrialines apyskaitas, sutvarke dokumentus, sudaro sutartis surašo prašymus ir kitos rūšies darbus atlieka.

Juridinis Departamentas — Nejudomo turto pardavimas
Av. Zelina, 831 — Vila Zelina — Tel. 63-7140 - S. Paulo

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Residencia:
R. Joaquim Piza, 204

Raštinė:
R. 15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 7 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

PRANAS & CIA. LTDA

Madeiras em geral

SÉDE: Rua México, 98 - 9.º - sala 904 — Fone: 52-0228
Enderêço Telegrafico: «CABIUNA»
Rio de Janeiro

Serraria «ITA» — Serra dos Aimorés — Municipio de Nanque - Estado de Minas Gerais

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA

„SOFIJA“

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno.

Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação)

Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional»

Pamokos vyksta vakarais

- Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaite -
Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro

LIETUVIŠKŲ PAMALDŲ KALENDORIUS

Pirmą mėnesio sekmadienį
Pa que das Nações 10 val.
Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jačana klierikų kopl. 8,15 val.
Bom Retire, 10 val.
Utinga 18,00 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8 val.;
Moinho Velho 11 val.,
Lapa 16 val.,

Ketvirtą:

Vila Guilhermine 17 val.

Paskutinį:
Vila Anastacio 8,30 val.,
Vila Bonilha 10 val.

LIETUVIŠKŲ PROGRAMOS TRANSLIACIJOS

(Lietuvos laiku)

VATIKANO RADIJAS

Kasdien 20,15 iki 20,50 val
Sekmadieniais 10,30 iki 11
val. 19, 25; 31 ir 196 metru
bangomis.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė
«A voz da Lituania» yra transliuojama ANTRADIENIAIS
18 val. 40 min.

SIUVÉJAS

POVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua dos Cielames, 510 (sėde
propria) — Vila Bela

VIENTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMÃOŠ CARRIERI LTDA.

Indoya vanduo yra labai žinomas gėrimas
Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau
visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite,
sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių
krautuve tiktai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 4-C TEL. 63-3285 VILA ALRINA

MŪSŲ LIETUVA

IV. ZELINA, 515 — CAIXA POSTAL, 4118 — SÃO PAULO

SUŽEISTAS MISIJONIERIUS TÉVAS J. BRUŽIKAS

Lapkričio mėn. 12 d. anksti rytą, Parque Dom Pedro, kai kun J. Bružikas S. J. sku bėjo į jau pajudėjusį autobusą, einant per gatvę, užkliudė jį tuo pat metu važiuojantis pro šalį automobilis ir parmetė. Kritimas buvo nelaimingas — sulaužė kairės kojos du blauzdikaulius. Pirmą pagalbą suteikus buvo nuvežtas į Santa Casa, kur teks būti ilgesnį laiką. Ligonis yra paguldytas vaikų skyriuje (Fernandinho) penktame aukšte, kambario nr 510.

«Mūsų Lietuvos» štabas linki laikraščio administratoriui greit sustiprėti ir grįžti prie darbo. Vilose lietuviams pamaldas, pradėdamas šiuo sekmadieniu, laikys nesenai į São Paulo atvykęs misijonierius Tėvas J. Kidykas.

GRAŽIAI PAVYKĖS LIET. KAT. MOTERŲ DRAUGIJOS VAKARAS

Lapkričio 10 d. Liet. Kat. Moterų Draugija suruošė šaunų subuvimą — vakarą. Programoje buvo pradžioje dainų ir tautinių šokių, kuriuos suorganizavo su ateitinkais Irenė Šimonytė. Po to buvo suvaidinta vieno veiksmo linksma komedija «Juodasis Angelas». Artistai buvo jaunimas, kuris daugumoje labai gerai savo roles atliko. Vaidino: Vincas Tubelis, Rikardas Tūjunėlis, Albinas Seliokas, kuris ypatingai susirinkusius prijuokino; Lucija Šukytė, Julija Jurgelevičiūtė gana drąsiai ir įsilygyvėnusiai savo roles atliko. Neatsilikio ir Julija Kraujalytė.

Po vaidinimo jaunimas ir senimas smagiai, ligi 10 val. vakaro (prasidėjo 3 val. po piet) pasilinksmino. Linkėtina dažniau panašių pobuvių suruošti.

— Laiškai: D. Petraitienei, H. Varasilaitėi, W. Bogar, P. Virbickiui, M. Vinkšnaitienei, J. Baužiui, J. Seliokui, A. Pumputienei, Aug. Žemaitaičiui.

— Susirinkimai šį sekmadienį: 4 val. po piet. V. Zelinėje, Maldos Apaštalavimo Draugijos, 5 val. — Liet. Kat. Moterų Draugijos.

— Masių šeima praneša, kad už A. A. Veroniką Masiene šv. mišios egzekvijos bus 23 d. lapkričio mėn. 8 val. Vila Zelinoje. Gimines ir pažįstamus Masių šeima kviečia atvykti į šv. mišias.

— Vincas Nanartonis staiga mirė 10 d. lapkričio. Velionis kilęs iš Kaišiadorių apylinkės.

— Agua Razoje lapkričio 10 d. mirė Jonas Indriūnas.

— Lapkričio mėn. 24 d. Liet. Kat. Bendruomenės choras švęs tradicinę šv. Cecilijos šventę. Gi gruodžio mėn. 1 d. yra numatę suruošti išvažiavimą į A. ir K. Ambrozevičių ūkį, prie 50 to kilometro Via Dutra.

— Tradicinis Liet. Kat. Bendruomenės choro Naujų Metų sutikimas Vila Zelinoje. Gimnazijos salėje tikrai įvyks. Jau yra padaryta sutartis su geru orkestru. Pakvietimais reikia iš anksto apsirūpinti.

PAIEŠKO:

Irenė Mironaitė, gyv. 4459 S. Richmond Street, Chicago 32, Illinois, paieško Augustino Žemaičio, gyvenančio São Paulo.

Julija Vrubliauskienė paieško savo brolio ANTANO TARUČIO, Lietuvoje gyvenusio Kaune, Laisvės Alėja, turėjęs foto studiją. Po karo atvyko į São Paulo.

Regina ir Stasys Trubai, gyvenę laime nesenai minėjo 25 metų, sidabrinį vedybinio gyvenimo jubilėjų. Čia matome Trubus Guianazes parapijos bažnyčioje, kuriuos laimina parapijos klebonas kun V. Kavolis.

Guianazes apylinkėje yra ir daugiau lietuvių, kurie visuomet gali kreiptis į savo tautietį kleboną įvairiais reikalais.

LIETUVIŠKOS RADIJOS PROGRAMOS LAIKAS.

Pranešame, kad lietuviška programa per Radio Clube de Santo André sekmadienio vakare yra perduodama 7,30 (19,30) val.

MIELI SKAITYTOJAI!

Kas dar už «Mūsų Lietuvą» neatsilygino už praėjusį laiką, prašomi jai padaryti kuo skubiausiai!

«M. L.» Administracija

— Venezuelos vyriausybė niekaip negali pabaigti su siaučiančiu krašte terorizmu. Teroristai grasina, kad per numatytus prezidento rinkimus sustensyvinis teroristinė akcija ir sutrukdys rinkimus. Ginklai, planai ir vadai gaunami iš Kubos. Atrodo, kad tarptautinio komunizmo Ve-

nezuela yra pirmas taikinys. Teroristais veiksmais nori sukelti krašte betvarkę, kurios metu komunistai mėgintų valdžią į savo rankas pagrobti.

EGZILŲ SPAUDOS PARODA BONNOJE

Po pavykusios vasaros metu egzilų spaudos parodos Muenchene, Laisvųjų Žurnalistų Sąjunga (Verband der Freien Presse) lapkričio 15—19 d.d. rengia panašią parodą laik. Fed. Vokietijos sostinėje — Bonnoje, Beethoveno rūmų salėje. Parodoje bus įrengtas ir lietuvių skyrius — jame bus išstatyta laisvajame pasaulyje leidžiamų žurnalų, laikraščių ir įvairių rūšių knygų. Ryšium su parodos atidarymu L. Žurn. S. ga lapkr. 15 d. rengia svečių priėmimą Lietuviškojo parodos skyriaus reikalais Bonnoje.

TIPOGRAFIA BALTICA

Lietuviška Spaustuvė
ALEKSANDRAS BUMBLIS

Atlieka įvairiausių spaudoš darbus pramonei bei prekybai. Dežutes elektros lempoms — Spausdina suviniojimui popierį iki trijų spalvų (krautuvėms). Fabrikuoja «Papel ondulado».

Rua Eduardo Leopoldo, 10 (Coroa), Telefonas 8-6423.
Laiškams: Rua General Fonseca Teles 606, S. Paulo.

SAVI PAS SAVUS!

Palaikykime lietuvių įmones!

Vila Albertina, Av. N. S. Aparecida, 204, Bairro Tremembé lietuvis A. Laurinavičius turi įvairių lietuviškų ir vietinių gėrimų fabriką
LAURINAVIČIUS ANTANAS & CIA. LTDA,
Jei reikia gėrimų pirma pasiteirauk pas savo tautietį o paskui kitur.

Busisiekimas: iš Praça do Correio važiuoti autobusų iki galų Vila Albertina.

Lietuviškas žodis, daina ir muzika aidi tropikų padangėje iš

RADIO CLUBE SANTO ANDRÉ

ilgomis, 1495 kilociklų bangomis, kiekvieną sekmadienį 7,30 val. vakare. Per radijo galima pasveikinti gimtadienio, vardadienio, vestuvių ir kitomis progomis.

Radijui laiškus siųsti šiuo adresu: caixa postal 4118, São Paulo. Fone: 63-5975.

je rūpinsis jo s...
nėtós S-gos Valdybos narys
J. Kairys.

PABALTIEČIŲ TEISININKŲ PASITARIMAS MUENCHENE

Lapkričio 2—3 d. d. Muenchene posėdžiavo Baltų D. Jos Vokietijoje sukviesti teisininkai — pabaltiečiai. susibūrę į Pabaltijo teisės studijų ratelį. Buvo paskaitų, pasitarta apie savo žurnalo, «Baltisches Recht», tolimesnį leidimą ir kt. Iš lietuvių teisininkų dalyvavo J. Kairys.

LIETUVOS JŪREIVIAI PASIRINKO LAISVĘ KANADOJE

Iš Kanados imigracinių įsitaigų gautomis žiniomis, Kanadoje, Halifaxo uoste iš sovietinio tanklaivio pasitraukė į laisvę ir jau gavo azilio teisę Kanadoje du jūreiviai; Albinas Vibrys ir Jurgis Vaitkevičius. Kanados imigracijos įstaigos nurodė, kad apie jūreivių pabėgimą anksčiau nebuvo pranešta saugumo sumetimais.

APARTAMENTAI PRAIA GRANDE netoli Ocean ilgam išsimokėjimui.

APARTAMENTAI SÃO VICENTE B/Quinha. Ilgam išsimokėjimui

Sklypai ir namai Vila Zelinoj, Vila Beloj ir apylinkėse. Kreiptis: Rua Ibitirama, 976 V. Zelina

LIETUVIAMS NUOLAIDA! užsisakant gerus batus pas JONĄ PETRIKĄ

jo paties batų krautuvėje.
Rua B. de Itapetininga, 262,
4º andar, sala 406, Tel. 35 8873.

— VILA ZELINOS LIETUVIŲ KUNIGŲ telefonas 63-5976
Rev. Jonas Bružikas, S. J. Igreja de São Gonçalo, Praça João Mendes, São Paulo tel. 36-2628, Brasil;

SKLYPAI ILHABELA A CAPRI BRASILEIRA

Gražiausias Paulistų pajūris. Sklypai 15 000,00 įnašo, o likusieji ilgam išsimokėjimui.

Smulkesnių informacijų
Rua Ibitirama, 976
pas Leonardą Šukevičių

— PARSIDUODA SKLYPAS 10 x 40 kv. met. Labai gražioje vietoje, 3 autobusų linijos V. Remedios (už Lapa) Praça Sta. Hedvigės, 3. Teirautis ten pat pas Tada Šablevičių

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIE NINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTĮ «MŪSŲ LIETUVA».

LIETUVIS ADVOKATAS

Albertas Pavilavicius

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Av. Liberdade, 47 - 9º andar Res.: R. Fernando Falcão, 35
Fones: 37-0395 - 35-5650 - 33-6011 São Paulo

PRANEŠIMAS

Lankydami Romoje, Italijoje, apsistokite naujai įrengtuose Liet. Šv. Kazimiero Kolegijos svečių namuose:

«VILLA LITUANIA»

Piazza Asti 25 (Via Casamonferrato 33. Tel. 78.90.33. 78.00.14)
ROMA — ITALIA.

Rasite jaukią aplinką, sveiką maistą ir neperdėtą kainą. Pageidaujama, kad dėl apsistojimo laiko būtų susitarta iš anksto.

KOLEGIJOS VADOVYBĖ.